

NOW
ESTERHAZY
CONTEMPORARY

**LUDWIG
MÚZEUM**

SHORT
LIST 2021

YOUNG
SCENE
HUNGARY

**ESTERHÁZY
ART
AWARD**

2021. 12. 01. –
2022. 02. 13.

SHORT LIST 2021

YOUNG SCENE HUNGARY

A 2021-ES ESTERHÁZY ART AWARD-DÍJRA JELÖLT MŰVÉSZEK /

THE ESTERHÁZY ART AWARD 2021 NOMINEES:

BALÁZS Nikolett
BILAK Krystyna
CZENE Márta
DALLOS Ádám
DÓRA Ádám
EJTECH – KÁRPÁTI Judit Eszter és Esteban de la TORRE
Zachary FÁBRI
FRIDVALSZKI Márk
HORESNYI Bálint
KÁDÁR Emese
KISS Adrian
KISS Adrienn Mária
KOÓS Gábor
KÚTVÖLGYI-SZABÓ Áron
MELKOVICS Tamás
NEOGRÁDY-KISS Barnabás
PINTÉR Gábor
RÓZSA Luca Sára
RUDAS Klára
SCHWÉGER Zsófia
SÜVEGES Rita
SZABÓ Eszter
TOLLAS Erik
TRANKER Kata
TRAPP Dominika
ULBERT Ádám

ESTERHÁZY ART AWARD

ZSÚRITAGOK / JURY MEMBERS:

Sandro DROSCHL, a grazi Künstlerhaus, Halle für Kunst & Medien igazgatója / Director of Künstlerhaus, Halle für Kunst & Medien, Graz

FABÉNYI Julia, a Ludwig Múzeum – Kortárs Művészeti Múzeum igazgatója / Director of the Ludwig Museum – Museum of Contemporary Art, Budapest

OTTRUBAY István, a díj alapítója, az Esterházy Privatstiftung vezérigazgatója / Founder of the Award, Director of the Esterházy Foundation, Eisenstadt

RIEDER Gábor, PhD, művészettörténész, kurátor, az ArtKartell művészeti igazgatója / PhD, Art Historian, Curator, Chief Editor of ArtKartell Budapest

SZEGEDY-MASZÁK Zsuzsanna, PhD, művészettörténész, kurátor, a Magyar Nemzeti Múzeum Történeti Fényképtár főmuzeológusa / PhD, Art Historian, Curator, Chief Museologist of the Historical Photographic Collection of the Hungarian National Museum, Budapest

Vitus WEH, az Esterházy Privatstiftung művészeti tanácsadója / Contemporary Art Consultant of the Esterházy Foundation, Eisenstadt

Luisa ZIAJA, a Belvedere 21, Bécs kurátora / Curator of Contemporary Art of Belvedere 21, Vienna

KORÁBBI DÍJAZOTTAK / LAUREATES OF PREVIOUS YEARS:

BORSOS LŐRINC, HORVÁTH Dániel, SIEGMUND Ákos, KIRÁLY András, KARÁCSONYI László Attila, SZABÓ Ábel, KALICZKA Patrícia, KOVÁCS Olívia, CSATÓ József, MAKAI Mira Dalma, KASZÁS Tamás, TIBOR Zsolt, EZER Ákos, KERESZTES Zsófia, NAGY Imre, GYÓRI Éva Andrea, NEMES Márton, PUKLUS Péter

Az Esterházy Privatstiftung az Esterházy hercegi család közép-európai történelme és nagy hagyományokkal rendelkező mecénási tevékenysége folytatásaként 2009 óta egy kétévente átadott díjjal és a hozzá kapcsolódó kiállítással támogatja a magyarországi kortárs művészetet. A díjra jelölt művészeket, illetve a fejenként 5000 euróval jutalmazott három díjazottat független nemzetközi zsűri választja ki.

Az Esterházy Art Award 2021-re 282 pályázat érkezett. A figyelemre méltó mennyiségű pályaműből 26 művészt jelölt a szakmai zsűri az idei díjra. A díjhoz kapcsolódó kiállítás méreténél, központi szerepénél és a jelölt művészek gondos kiválogatásánál fogva a fiatal művészeti szcéna legmértékadóbb áttekintésének minősül. Nagy örömünkre szolgál, hogy a budapesti Ludwig Múzeumban mindehhez a lehető legjobb partnerre leltünk.

Az Esterházy Art Award kulturális jelentősége nemcsak a kortárs művészet támogatásában rejlik, hanem abban a lehetőségben is, hogy új társadalmi tendenciákat és gondolkodásmódokat ismerjen fel.

A Short List 2021-re beválogatott pályaművek meglepően nagy része foglalkozik a materialitás és a testiség szerepével. Sok elbeszélő megközelítéssel is találkozhatunk. A korábban fontosnak tűnő absztrakt és önreflexív művészeti hagyomány azonban szinte egyáltalán nem tetten érhető.

A kiállítás megpróbálja ezeket a tendenciákat kiszorgálni: a pályaművek, amelyek korábban jellemzően izoláltan jelentek meg a térben, most dialógusba lépnek egymással. Az egyik bemutatott mű például a kiállítás összes terében, szétszórva jelenik meg. Ez a rendezési mód lehetőséget ad annak szemlélésére, hogy az így létrejövő, az egyes művészi világok határait átlépő kapcsolatok vajon termékeny barátságokat vagy éppen veszélyes konkurens szituációkat teremtenek.

A kiállításon művészi méltatásban részesül Esterházy V. Pál (1901–1989), az első, 1937-es Esterházy Művészeti Díj alapítója. A magyar művészeti életre jelentős hatást gyakorló mecénási tevékenységét – amely a mai napig példaképként szolgál az Esterházy Privatstiftung számára – Esterházy Marcell dolgozta fel egy művészi installációban. Műve, amely az első teremben látható, a kiállítás alapját adja.

Kurátor:
Vitus WEH

As a continuation of the Esterházy family's history in Central Europe and long tradition of patronage, the Esterházy Privatstiftung has been supporting contemporary art in Hungary since 2009 with a biennial award and the related exhibition. The shortlisted artists and the three winners, who each receive €5,000, are selected by an independent international jury.

The number of entries submitted to *Esterházy Art Award 2021* was 282. The expert jury nominated 26 artists for this year's award from this impressive pool of applicants. Due to its size, central role and careful selection of nominated artists, the exhibition related to the award represents the most significant overview of the art scene of young Hungarian talents. We are delighted to have found the best possible partner for all this in Ludwig Museum Budapest.

The cultural significance of the Esterházy Art Award lies not only in supporting contemporary art, but also in the opportunity to explore new tendencies and attitudes in society.

A surprising number of entries selected for the Short List 2021 deal with the role of materiality and corporeality. There are also many narrative approaches. However, abstract and self-reflexive artistic traditions that seemed important earlier have almost disappeared.

The exhibition intends to serve these tendencies: the entries, which earlier appeared typically isolated in the exhibition space, now engage in dialogue with one another. For example, one of the works displayed appears dispersed in all the spaces of the exhibition. This arrangement allows for observation to decide whether the relationships established this way across the borders of different artistic worlds will foster inspiring friendships or create dangerous situations of rivalry.

The exhibition also pays artistic tribute to Paul V, Prince Esterházy (1901–1989), who founded the first Esterházy Art Award in 1937. His activities as a patron, which had a great impact on Hungarian cultural life and still serve as a model for the Esterházy Privatstiftung today, have been reflected on by Marcell Esterházy in an artistic installation. His work displayed in the first room forms the basis of the exhibition.

Curator:
Vitus WEH

BALÁZS Nikolett

(*1990 Debrecen, Budapesten él és alkot /
lives and works in Budapest)

Világunk fokozódó digitalizálódása hatására Balázs Nikolett számára egyre fontosabb téma a dolgok materialitása, saját testiségünk és mindezek manuális kezelése. Építészeti és női formaasszociációi személyes mítoszvilágának fontos részei.

A munkaanyagok, amelyeket nagy, sokszor a teljes termet kitöltő tárgyaihoz és installációihoz használ, újrahasznosítási folyamatokból származnak. Az anyagokat, amelyekre rálel, érzéki és játékos módon hajtogatja, vágja, varrja, ragasztja, festi és formázza, új jelent keresve az egyszer már levetett dolgoknak.

The greater the impact of increasing digitisation on our world, the more intrigued Nikolett Balázs becomes by the materiality of things, the sense of our own corporality and the physical handling of all that. Her associations of architectural and feminine forms are crucial elements in the world of her personal mythology.

The work materials she uses for her large objects and installations, which can often fill a whole room, come from recycling processes. She keeps folding, cutting, sewing, gluing, painting and shaping the materials she has found in a sensual and playful manner while searching for a new present time for discarded items.

BALÁZS Nikolett

Anyagflow / Material Flow, 2021

vegyes technika / mixed media

BILAK Krystyna

(*1993 Munkács, Budapesten él és alkot /
lives and works in Budapest)

Krystyna Bilak művei az emberek között a térben és a térrel történő „láthatatlan” összjátékot járják körbe. A felderítéshez legszívesebben az apparatív szemléltetés és a fotográfia eszközét használja. Részletekben gazdag és gyakran akrobatikus képbeállításában manuális eszközökkel, modelljeit egymásra pakolva és egybefűzve hoz létre a nézőt megtévesztő látványokat, a fotográfia eszközével ugyanakkor ezeket a kísérletező jeleneteket irányított perspektívába helyezi. Mivel Krystyna Bilak művei a fentiek mellett a kiállítás és képoltatás erősen kortárs felfogását is megvilágítják, alkotásai a *Short List 2021* című tárlaton több terembe szétszórva jelennek meg. Képkalkotásai ilyenformán úgy hatolnak keresztül a Ludwig Múzeum kiállítási termein, ahogy kamerája az apparatív szemléltetés esetében.

Krystyna Bilak's works observe the “invisible” interactions among people in space, and between people and space. Her favourite means of exploration are illustration through an apparatus and photography. Her arrangements are rich in detail and often acrobatic. Through the medium of photography, by piling up and interweaving her models, she creates, using manual tools, spectacles deceiving the viewers. At the same time, she places these experimental scenes into a controlled perspective.

Since, beside the above, the works of Krystyna Bilak also shed light on a highly contemporary interpretation of exhibiting art and reading pictures, her pieces are dispersed in several of the *Short List 2021* exhibition rooms. Her pictures thus pierce through the exhibition rooms of Ludwig Museum in the same way as her camera pierces through things when she creates her apparative illustrations.

BILAK Krystyna KOMPLEMENT, 2019

giclée printek, dibond lemezre kasírozva,
natúrfa-keretben / giclée prints mounted on Dibond sheets in natural
wood frame

CZENE Márta

(*1982 Budapest, Budapesten él és alkot /
lives and works in Budapest)

Czene Márta munkái képkockákból állnak, amelyeket tablóvá illesztett össze. A jelenetek részletei és konstellációja a művész személyes tapasztalatait és traumáit prezentálják, amelyek a nagy múltú művészfamiából való származásból fakadnak. Egyfelől művészi „családállítások”, amelyek abban segítik az alkotót, hogy szakítson a ráhagyományozott szerepekkel és művészeti klisékkel, másfelől arra inspirálják a szemlélőt, hogy megtalálja saját identitását.

Az egyes jeleneteknek és magának a tablónak az esztétikáját a szovjet filmvágás tradíciója (Lev Kulesov és Szergej Eisenstein) inspirálta, amelynél az esemény gyakran csak az egymás mellé montírozott részletekből bontakozik ki. A homály, amely a különböző médiumok és technikák egymás mellé helyezéséből keletkezik, azokra az emlékekre utal, amelyekhez már nem lehet hozzáférni.

Márta Czene's works consist of stills compiled into a tableau. The details and arrangement of the scenes present the artist's personal experiences and traumas resulting from her hailing from a renowned family of artists. The works are, on the one hand, artistic “family constellations” helping the artist to break away from the roles she inherited, as well as artistic clichés, while, on the other hand, they inspire the observer to find their own identity.

The aesthetic of the different scenes and the tableau itself was inspired by the tradition of Russian film editing (Lev Kuleshov and Sergei Eisenstein), where the story often evolves only through the details assembled next to one another in a montage. The cloudiness generated by using different media and techniques next to one another refers to memories that are no longer accessible.

CZENE Márta

Eltengedési gyakorlatok / Exercises in Letting Go, 2020–2021

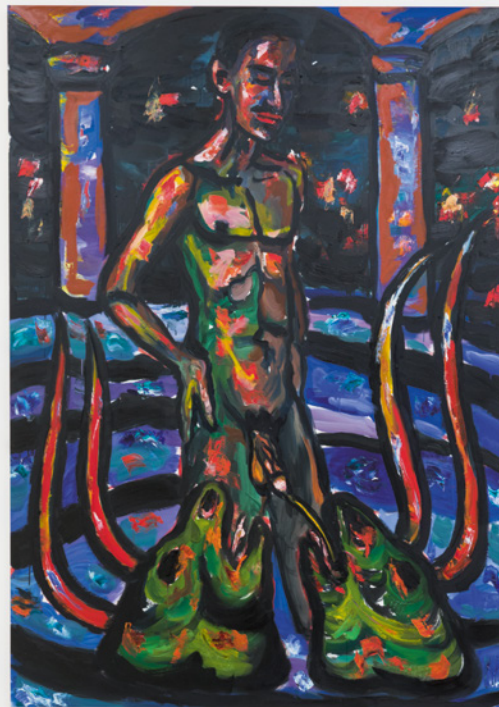
vegyes technika / mixed media

DALLOS Ádám

(*1986 Szombathely, Budapesten él és alkot /
lives and works in Budapest)

Dallos Ádám képei középkori templomablakokként mélyfeketében és sötétkékben világitanak. A jelenetek azonban, amelyeket a művész alkotásai ábrázolnak, nem a keresztény üdvtörténetből, hanem a budapesti Rudas Fürdő sötét-nedves világából származnak. A török kupolacsarnok komor medencéje a festő számára egy új Mithrász-kultusz helyszínévé válik: expresszív tarka képei egy fiatal, meztelen férfit ábrázolnak, amint homoerotikus küzdelmét vívja mitológiai teremtményekkel. Habár erőszakról, alárendeltségről, gyilkolásról szóló fantáziákkal állunk szemben, egyidejűleg a hús-vér érzékiség nyugodt jeleneteit is láthatjuk. A kreatúra lázadását a protagonista szép szenvtelenséggel fogadja.

Ádám Dallos' paintings illuminate like mediaeval church windows, in night black and dark blue. However, the scenes depicted in the artist's works do not come from Christian salvation history, but the dark and wet world of Rudas Bath in Budapest. The stark pool of the Turkish domed hall becomes the site of a new Mithraic cult: the expressive colourful pictures depict a young naked man engaged in a homoerotic struggle with some mythological creatures. Although these are fantasies about violence, subordination and murder, at the same time, we can also see some peaceful scenes of tangible sensuality. The creature's revolt is accepted by the protagonist with beautiful detachment.

DALLOS Ádám

Megállapodás szürkemarhával /

Agreement with Hungarian Grey Cattle, 2021

olaj, vászon / oil on canvas

DÓRA Ádám

(*1993 Vác, Budapesten él és alkot /
lives and works in Budapest)

Egy lábon hordott tornacipő egészen hétköznapi dolog. Gondolnánk elsőre! Ám Dóra Ádám ezt a divatos, hétköznapi tárgyat érdesre, durvára festi, mintha masszív hegyvonulatról vagy archaikus totemekről lenne szó. S mindehhez erőteljes színekkel megfestett háttér előtt még a feje tetejére is állítja őket. Így minden sneakerben („settenkedő”) egy monstrumszerű átalakítót ismerünk fel.

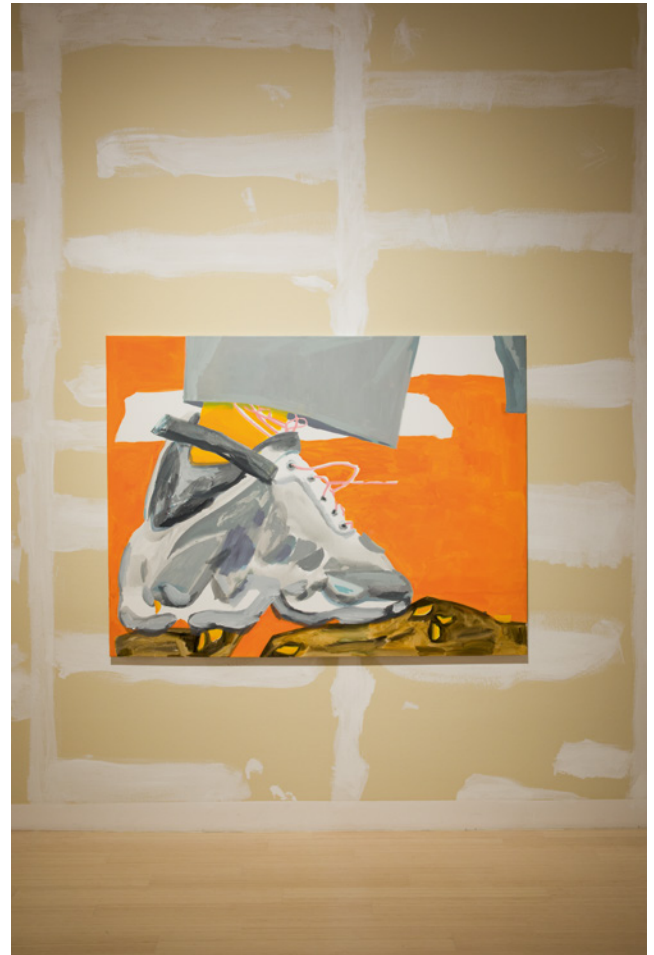
„Az utóbbi években a célszerűség és a kényelem az elegancia helyére léptek, új esztétikum alakult ki, amely a csúnyát, a selejtet, az aránytalanságot fetisizálja” – vallja a művész.

Dóra Ádám nem áll meg vásznai kartonszerű expresszionizmusánál. Képeinek függő felületeit is beleviszi a forgásba: világunk félig kész gipszkartonfalak előtt mutat a legjobban!

A pair of trainers worn on the feet are rather ordinary things. Or are they? Ádám Dóra paints these trendy everyday objects to appear rough, as if they were a massive mountain range or archaic totems. Moreover, they are placed upside down against a background painted in striking colours. Therefore, in every trainer (a “sneaker”), we recognise a monstrous transformer.

“Functionality and comfort have replaced elegance in recent years and a new kind of aesthetics has been born fetishising the ugly, the trashy and the disproportional”, says the artist.

But Ádám Dóra’s canvasses don’t stop at cardboard-like expressionism. He also brings the hanging surfaces of his pictures into the game: our world looks best in front of half-finished plasterboard walls.

DÓRA Ádám
Chunky Steps, 2021

vegyes technika, vászon / mixed media, canvas

EJTECH

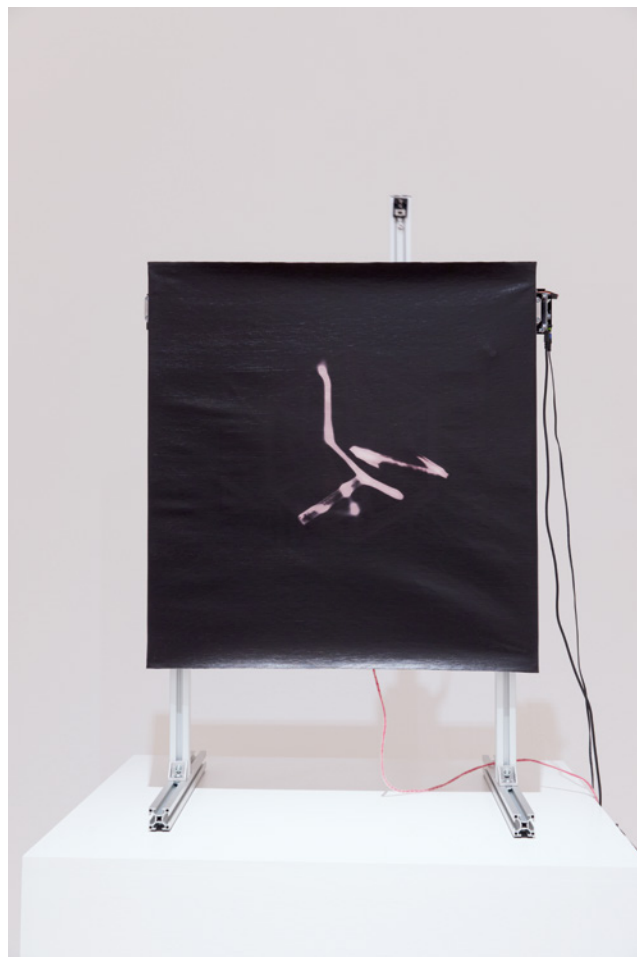
(Alapítva 2014-ben / Founded in 2014 by Judit Eszter KÁRPÁTI, *1989 Miskolc, és / and Esteban de la TORRE, *1980 Ciudad de México, mindketten Budapesten élnek és dolgoznak / both live and work in Budapest)

Az EJTECH programozható anyagokkal dolgozik. Az anyagkutatás által vezérelve performatív installációkat, többcsatornás hangszobrokat és dinamikus textilfelületeket hoznak létre.

Deep Flux című installációjukban a Generative Adversarial Networks (GAN) segítségével egy mesterséges intelligenciát képeznek ki arra, hogy folyamatosan új képeket fessen egy dinamikus vászonra. Ehhez a vásznat hődinamikus pigmentekkel kezelték, amelyek lehetővé teszik a mesterséges intelligencia (AI) számára, hogy rövid életű festményeket hozzon létre. Ezeknek az efemer festményeknek a tartalma egy gyakorlott neurális hálózat kreatív eredménye, amely olyan művészeti mozgalmakból származó adathalmazokon alapul, mint az absztrakt expresszionizmus, a Fluxus és az 1970-es évek eleji számítógépes úttörők, mint Vera Molnár vagy Manfred Mohr generatív műalkotásai.

EJTECH works with programmable materials. Driven by material research, they create performative installations, multi-channel sonic sculptures and dynamic textile surfaces.

In their installation entitled *Deep Flux*, they train artificial intelligence, with the help of Generative Adversarial Networks (GAN), to paint new paintings continuously on a dynamic canvas. For this purpose, the canvas has been treated with thermochromic pigments that allow artificial intelligence (AI) to create short-lived works of art. The content of these ephemeral paintings is the creative result of a pretrained neural network based on a dataset taken from artistic movements, including abstract expressionism and Fluxus, as well as the generative pieces of computer pioneers in the 1970s like Vera Molnár and Manfred Mohr.

EJTECH

Deep Flux, 2021

textil, reaktív pigment, egyedi kód és elektronika,
extrudált alumínium / textile, reactive pigment, custom code
and electronics, extruded aluminium

Zachary FÁBRI

(*1977 Miami, USA, New Yorkban él és alkot /
lives and works in New York)

Zachary Fábri térinstallációja a magyar diaszpórával kapcsolatos témákat járja körül, mindenekelőtt azt a potenciált, aminek kihasználásával a diaszpóra sokszínűbb, gazdagabb kulturális identitást tudna létrehozni. Édesapja migrációs történetét, aki 1956-ban hagyta el Budapestet, keresztülutazott Európán, Kanadán, majd továbbment a Karibi-térségbe, ahol megismerkedett a művész jamaikai édesanyjával, nagyalakú, absztrakt rajzokkal örököltette meg. „Az érdekel, hogyan lehet a festészet fogalmát az optikain túl egy a politikai értelmezésnek teret adó, térbeli és megismerhető környezeté bővíteni” – mondja a művész.

Az installáció részeként bemutatott videó egy performance segítségével világítja meg egy fekete test, a városi építészeti és az absztrakció kapcsolatát.

The spatial installation by Zachary Fábri reflects on themes related to the Hungarian diaspora, in particular the potential of the diaspora to create a more colourful and richer cultural identity. Through large-format abstract drawings, he has depicted the migration story of his father, who left Budapest in 1956, travelled through Europe and Canada and then went on to the Caribbean, where he met the artist's Jamaican mother. “What intrigues me is how the concept of painting could be expanded beyond the optical into a comprehensible spatial environment, allowing for political interpretations”, says the artist.

The video, presented as part of the installation, reveals through a performance how a black body, urban architecture and abstraction are connected.

Zachary FÁBRI
Hazatérni, 2021
print, videó / print, video

FRIDVALSZKI Márk

(*1981 Budapest, Berlinben él és alkot /
lives and works in Berlin)

Fridvalszki Márk úgyszólván „archaeo-futurológus”: a múltbeli jövőképek után kutat, hogy azokat produktívá tegye jelenünk bémultságával szemben.

Szobaméretű kollázsai két, sok szempontból párhuzamosan futó futurista korszak vizuális anyagaiból állnak össze: a „populáris modernizmus” csúcspontjának tekinthető 1968 körüli évek és az 1989 körüli évek anyagaiból, különös tekintettel a rave mozgalomnak a kulturális és politikai képzelet neoliberais inváziója elleni küzdelmére.

Fridvalszki művei a jövő utáni vágyakozástól vezérelve egy „spektropolitikai stratégiát” kísérnek meg, hogy az időközben nosztalgikussá vált modernizmust újra összekapcsolják azokkal az erőforrásaival, amelyekből táplálkozott.

Márk Fridvalszki is what you could call an “archo-futurologist”: he is searching for visions in the past about the future in order to make them productive, as opposed to the numbness of our times.

His room-sized collages are compiled from the materials of two futuristic periods that can be seen as parallel from many aspects: the years around 1968, as the peak of “popular modernism”, and those around 1989, focusing especially on the struggle of the rave movement against the neoliberal invasion of the cultural and political imagination.

Driven by a longing for the future, Fridvalszki’s works attempt to embrace a “spectro-political strategy” in order to reconnect modernism, which has by now become nostalgic, to the sources that used to nurture it.

FRIDVALSZKI Márk
Cosmic Acidism, 2021

installáció, változó méret / installation, variable dimensions

HORESNYI Bálint

(*1996 Budapest, Budapesten és Rómában él és alkot /
lives and works in Budapest and Rome)

A reneszánsz idején a könyvnyomtatás és az alkalmi nyomtatványok készítésének feltalálása elősegítette a felvilágosodás folyamatát. Az ezt követő barokk korszakában a fametszettel készülő nyomatok pont ellenkezőleg, inkább a felvilágosodás tanaival szembemenő gondolatiságot közvetítették. Különösen igaz ez az emblematikus ábrázolásra, a cím, a képi elem és a költői szöveg rejtélyes kombinációjára.

Horesnyi Bálint a fametszet ezen ambivalenciáját nagyméretű, sötétben fenyegető installációkban aktualizálja. A nyomatok alapjául szolgáló eredeti motívumok többnyire római barokk könyvtárakból származnak, és a hatalom kiüresedett reprezentációs módjairól szólnak. Ezeket a birodalmi retorikákat még napjainkban is instrumentalizálják.

In Renaissance times, the invention of book printing and producing ad hoc prints facilitated the process of enlightenment. As opposed to this, prints produced using woodcuts in the Baroque era would typically represent ideas going against the beliefs of the Enlightenment. This is especially true for emblematic representation and the enigmatic combination of the title, pictorial elements and the poetic text.

In his darkly looming large installations, Bálint Horesnyi revisits this ambivalence of woodcuts in a modern context. Most of the original motifs on which the prints are based are from Baroque libraries in Rome and are about the empty ways of representing power. Such imperial rhetoric are still instrumentalised in our days.

HORESNYI Bálint

_Notes of Rhetorics of Power, 2021

fametszet papíron / woodcut on paper

KÁDÁR Emese

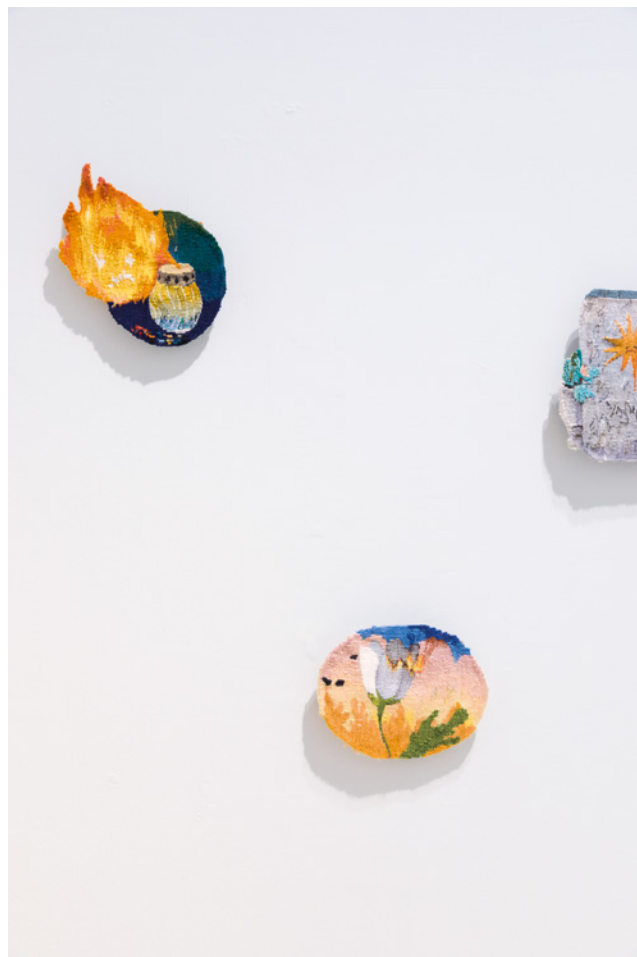
(*1995 Debrecen, Budapesten él és alkot /
lives and works in Budapest)

A régi kézműves technikák, mint a kötés, a szövés és a fazekasság az utóbbi időben újult erővel jelentek meg a kortárs képzőművészet porondján. Egy a fizikai jelenlétet egyre inkább nélkülöző korban (illeszkedve a „distance learning” kettős jelentéséhez) hirtelen újra felértékelődtek a haptikus minőségek és a természetes anyagok.

Kádár Emese szövött műveiben is elválaszthatatlan egymástól technika és tartalom. Kicsi, festői faliszőnyegeknek motívumait először számítógépen készíti el. Gyakran videójátékok cselekménye inspirálja, amely néha rituális vagy mágiikus kisugárzással bír. Alkotásait a „digitális szempontból hibás helyek” kötik össze. A művész emberi algoritmusként tevékenykedve „régis szöveggel” tölti fel ezeket az üressé váló helyeket.

Old handicraft techniques like knitting, weaving and pottery, have recently gained a renewed interest in the context of contemporary fine arts. Suddenly, in an era where physical presence is increasingly missing (in line with the double meaning of “Distance Learning”) haptic qualities and natural materials have once again become appreciated.

Technology and content are inseparable in the woven pieces by Emese Kádár. First, she creates the motifs of her small, picturesque tapestries digitally. She is often inspired by the plots of video games, which sometimes have a ritual or magic atmosphere. Her works are connected by “their spots of digital glitches”. Acting as a human algorithm, the artist uses “old fabric” to fill these empty spaces.

KÁDÁR Emese

Memorial Objects, 2020–2021

kézi szövöttes / hand-woven textile

KISS Adrian

(*1990 Csíkszereda / Miercurea-Ciuc, Budapesten
él és alkot / lives and works in Budapest)

Kiss Adrian alkotásai különböző materiák, formák és funkciók közötti szürreális kapcsolatokból születnek. Hibrid tárgyaiban és kvázi-testeiben ősi kézműves technikákat futurisztikus formatervezéssel, természetes anyagokat szintetikussal kombinál.

Nagyméretű, totemszerű installációi azt vizsgálják, hogy mi, emberek hogyan viszonyulunk épített vagy természeti környezetünkhöz. Többnyire fémből és textilből készült művei közvetlen kapcsolatot keresnek az őket szemlélő néző testével. A kiállításon bemutatott installációja azt az érzetet kelti, mintha a szárítókötélre teregetett légies, frissen mosott ruha technopáncélzattá mutálódott volna.

The works of Adrian Kiss are born from the surreal relationships between materials, forms and functions. In his hybrid objects and quasi-bodies, he combines ancient handicraft techniques with futuristic design, and natural materials with synthetic ones.

His large totem-like installations explore the attitude that we human beings have towards our built or natural environment. His works, made mostly of metal and textiles, seek direct contact with the bodies of those watching them. The artist's installation displayed at the exhibition creates a feeling that the freshly washed ethereal clothes could have mutated into techno-armour.

KISS Adrian

Dunyhák, 2020–2021

textiltárgyak, vasszerkezet / textile objects, ironwork

KISS Adrienn Mária

(*1978 Győr, Győrött és Budapesten él és alkot /
lives and works in Győr and Budapest)

Kiss Adrienn Mária absztrakt kompozícióiban tudatosan alkalmazza egymás mellett a geometrikus és a gesztusfestészet elemeit. Munkáiban az olyan klasszikus technikák mellett, mint az akvarell és az olajfestés digitális számítógépes grafikát is használ. Alkotásai az ökológia, a feminista kritika és a másság témájával foglalkoznak. Leginkább a színek spirituális hatása érdekli, amely meglátása szerint képes érzékenyítést és befogadást indukálni. Az utóbbi időben vizuális gyakorlatát térbeli és hangzásbeli dimenziókkal is kibővíti. Ezt elősegítendő gifekkel, rövid animációs videókkal dolgozik, amelyek mögé saját maga által kreált hangokat kever.

In her abstract compositions, Adrienn Mária Kiss deliberately applies, side by side, elements of geometric and action painting. In addition to classic techniques like aquarelle and oil painting, she also uses digital computer graphics. Her pieces deal with the themes of ecology, feminist critique and queerness. She is most interested in the spiritual impact of colours, which, she thinks, can raise awareness and generate inclusion. Recently, she has been expanding her visual practice with the dimensions of space and sound. To enhance the effects, she works with gifs or short animated videos, under which she mixes sounds she created by herself.

KISS Adrienn Mária

Káró / Diamonds, 2020–2021

print, vegyes technika vásznon / print, mixed media on canvas

Csillag / Star, 2020–2021

print, olaj papíron / print, oil on paper

KOÓS Gábor

(*1986 Losonc / Lucenec, Budapesten él és alkot /
lives and works in Budapest)

Koós Gábor munkái a tárgyak és helyek fizikai megörökítéséről szólnak. Ezeket a sorozatait frottázstechnikával készült művek alkotják.

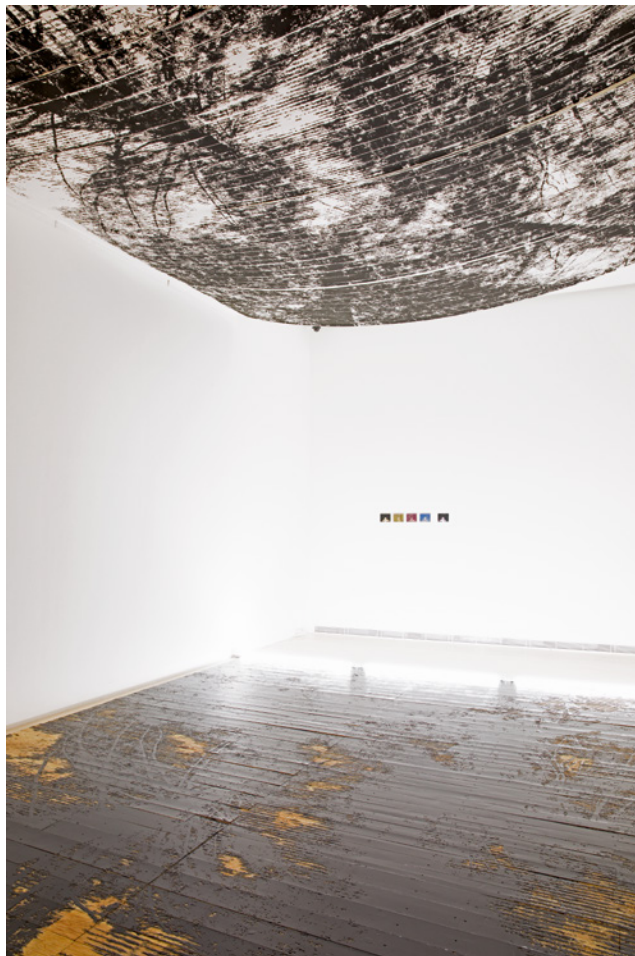
„Egyszerűen befestettem az adott tárgyat, amely aztán nyomdaként funkcionált, és azzal, hogy a papírra nyomtam, megmenthettem a körülöttem lévő emberek, a parkban növény vagy egy kődarab nyomait” – mondja a művész.

Jelenleg főként nagyméretű fametszetekkel dolgozik, amelyeket monumentális, bejárható térként installál. Bár a fametszet alapvetően reprodukciós technika, Koós Gábor csak egyedi nyomatokat készít. A klisé és a segítségével előállított egyedi papírnymatot gyakran ugyanabban a helyiségben prezentálja.

Gábor Koós' works are about physically recording objects and places. The pieces in his series on this theme have been created using the frottage technique.

“I simply painted the object, which in turn became the matrix and, by pressing it on the paper, I was able to save the traces of the people around me, of the grass growing in the park or of one stone”, says the artist.

Currently, he works mainly with large woodcuts, which he installs into a monumental, walkable space. Although woodcut printmaking is basically a technique of reproduction, Gábor Koós creates only single prints. He often presents the matrix and the corresponding individual print in the same space.

KOÓS Gábor

Untitled (Redwood) from the USA Diary Series, 2020

papír, festék, fa / paper, paint, wood

KÚTVÖLGYI-SZABÓ Áron

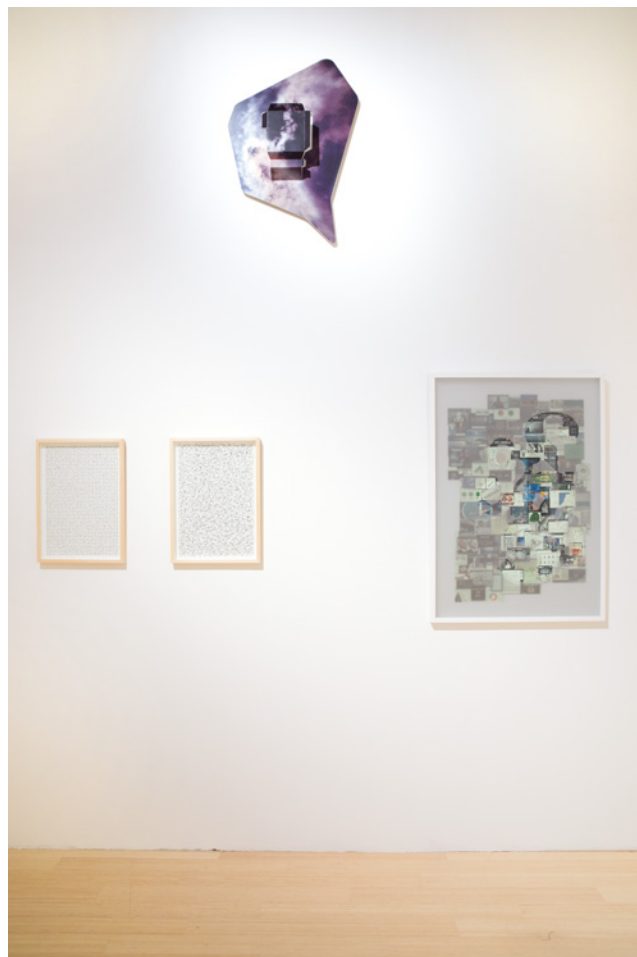
(*1985 Budapest, Budapesten él és alkot /
lives and works in Budapest)

Kútvölgyi-Szabó Áron érdeklődése két fő témakörre terjed ki: az egyik a tudás fogalma és annak lehetséges torzulásai az „alternatív tények” és az összeesküvés-elméletek révén, a másik a térbeliség és a perspektivizmus, a képalapú forrásokkal és az azok eredendő félrevezető jellegével szembeni kritikai megközelítés.

Az utóbbi időben a jelenlegi poszt-tényszerű korszak tüneteivel foglalkoznak alkotásai: a mesterségesen generált kétségekkel, a hiperszepticismussal, a tudomány tagadásával és olyan jelenségekkel, mint a QAnon mozgalom. Munkasorozataiban többnyire a fotográfiát és a grafikai tervezést ötvözi, hogy vegyes technikájú installációkat hozzon létre.

Áron Kútvölgyi-Szabó is interested in two main fields: one of them is the concept of knowledge and its potential distortions through “alternative facts” and conspiracy theories, while the other is spatiality and perspectivism, and the critical approach towards picture-based resources and their inherently misleading nature.

His works have recently dealt with the symptoms of the present post-factual age: artificially generated doubts, hyperscepticism, the denial of science and phenomena like the QAnon movement. He usually combines photography and graphic design in his series of works in order to create mixed technique installations.

KÚTVÖLGYI-SZABÓ Áron

From Reality to Fiction and Back, 2021

giclée nyomtatás, lézervágott alumínium lemez, dekorfólia, papír / giclée print, laser cut aluminium sheet, decor foil, paper

MELKOVICS Tamás

(*1987 Székesfehérvár, Budapesten él és alkot /
lives and works in Budapest)

Melkovics Tamás szobrászművész, többnyire absztrakt formákból álló szoborcsoportokat hoz létre. Az egyes szoborelemekből különböző léptékű, újra és újra átrendezhető, szétszedhető és felépíthető kompozíciókat készít.

„Képzőművészeti munkám kiindulópontja a játék; az a szabad gondolkozásmód, ami szorosan összefonódik a gyerekkort meghatározó viselkedésmóddal, tanulási metódussal” – mondja a művész.

A *Short List 2021* kiállításra Melkovics több moduláris sorozatából állított össze egy a térben szabadon álló „tájképet”. Constantin Brâncuși nyomdokain haladva a különböző talapzatok és munkaasztalok is az alkotás szerves részeivé válnak, fluid, eleven szoborrá.

Most of sculptor Tamás Melkovics' works consist of groups of sculptures with abstract forms. From the individual sculpture elements, he creates compositions of different volumes that can be rearranged, dismantled and reassembled over and over.

“The starting point of my artistic activities is play; that unrestricted way of thinking, which is inextricably linked to how we behave and how we learn as children”, says the artist.

For the *Short List 2021* exhibition, Melkovics composed a “landscape” from some of his modular series, standing alone in space. Following in the footsteps of Constantin Brâncuși, the different plinths and work tables also become an organic part of the composition; a fluid, living sculpture.

MELKOVICS Tamás

Modular Landscape, 2019–2021

vas, alumínium, MDF-lemez, kerámia, agyag /
iron, aluminium, MDF board, ceramics, clay

NEOGRÁDY-KISS Barnabás

(*1989 Budapest, Budapesten él és alkot /
lives and works in Budapest)

Neogrády-Kiss Barnabás szó szerint egy egészségügyi handicapból alkotta meg művészi látásmódját: egy agydaganat eltávolítása után 2008-tól lassan újra meg kellett tanulnia testének jobb oldalát használni, jobb szeme látását viszont elvesztette. A mindennapi élet megváltozott szubjektív érzékelésére adott reflexióit elsősorban a fotográfia eszközével mutatja be. Képeinek későbbi „szétszórása” a térben szintén speciális kézjegye.

„Munkáimban az önmegfigyelésre helyezem a hangsúlyt, amely naplóírás formájában valósul meg. Mit lát a szem, mivé alakítja ezeket a jeleket az agy? És milyen reakciókat váltanak ki ezek bennünk?” – teszi fel a kérdést a művész.

Barnabás Neogrády-Kiss established his artistic perspective literally on a health handicap: after the removal of a brain tumour, he had to slowly re-learn to use the right side of his body from 2008; however, he lost his sight in his right eye. He presents his reflections on his altered, subjective perception of everyday life, mainly through the medium of photography. “Dispersing” his pictures in space is also his special trademark.

“In my works, I focus on self-observation in the form of writing a diary. What does the eye see and into what does the brain transform those signs? And what reactions do they trigger in us?”, asks the artist.

NEOGRÁDY-KISS Barnabás

Kettős kötés, Solitude / Double Bond, Solitude, 2018–2021

giclée print, kasirozva, keretezve / giclée print laminated, framed

PINTÉR Gábor

(*1983 Budapest, Budapesten él és alkot /
lives and works in Budapest)

Pintér Gábor festőművész vásznain különböző vizuális zsánerek drasztikus módon kapcsolódnak össze egymással: képregényfigurák csoszognak bele absztrakt kompozíciókba, szürreális álmoképek úsznak a kubista csendéletben, vagy éppen a pop-art olvad össze a klasszicizmussal.

A különböző vizuális és mentális kódolások ilyen mérvű láthatóvá tételét valaha „posztmodernnek” nevezték. Manapság inkább napjaink „normális” jelenségét ismerjük fel benne: egyik kép továbbvezet a másikhoz, belső összetartozás nélkül, mégis létrejön valami mesélő többlet.

Different visual genres are linked to each other in a drastic manner in the canvases by painter Gábor Pintér: characters from comics shuffle into abstract compositions, surreal daydreams float in cubist still lifes, or pop art merges with Classicism.

Such a manifestation of different kinds of visual and mental coding was once called “postmodern”. Today, we simply recognise this as a “normal phenomenon” of our era: one painting leading on to the next one without any internal connection, but still adding something to the story.

PINTÉR Gábor

**A(z emberi) természet csodálatos /
(Human) Nature is Wonderful, 2019–2021**

olaj, vászon / oil on canvas

RÓZSA Luca Sára

(*1990 Budapest, Budapesten él és alkot /
lives and works in Budapest)

Rózsa Luca Sára nagyméretű vászonképei közvetlen módon reagálnak a „világban-létezésünk” témájára, a *Conditio humana*-ra: emberi figurái a teremtés koronájaként ülnek a középpontba helyezett széles széken, de fluiddá és amorffá váltak, s a kép háttérében látható otthonuk, egy egykoron idilli Arkádia: fák nélküli és sivár.

„Képeim megfestésekor törekszem egyfajta ikonikusságra, idő és térbeli dermedtségre, valami olyasmire, ami állandóságot sugall” – vallja a művész. „Figuráimat, akik e látszólag drámai gondolati légkör elszenvedői, törekszem úgy megfesteni, hogy hordozzák magukon ennek az ellentmondásos filozófiai alaphelyzetnek a jeleit: fontos, hogy szépek legyenek, de láthatóan hibásak és esendőek, testtartásukból egyszerre áradjon a méltóság és a sebezhetőség.”

Luca Sára Rózsa's large canvas paintings reflect directly on the theme of *conditio humana* or “our existence in the world”: her human figures are sitting on a wide chair placed in the centre as the crown of creation; however, they have become fluid and amorphous, and their home in the background of the painting, once idyllic Arcadia, is treeless and barren.

“When painting a picture, my aim is to achieve some iconic quality, with time and space frozen, and something to imply permanence”, says the artist. “I try to paint my figures, who are subjected to this seemingly dramatic atmosphere of thoughts, so that they carry upon themselves the signs of this contradictory basic situation: they should be beautiful but also visibly imperfect and vulnerable, and their posture should simultaneously imply dignity and vulnerability.”

RÓZSA Luca Sára

**Heavy Chains of Sentimentalism (Boa a Paradicsomban, Vizözön) /
Heavy Chains of Sentimentalism(Boa in Paradise, Flood), 2021**

olaj, vászon / oil on canvas

RUDAS Klára

(*1983 Budapest, Budapesten él és alkot /
lives and works in Budapest)

Néhány évtizeddel ezelőtt az absztrakt művészet még a festészet esszenciáját, egy egységesítő világnyelvet jelentett. Ez a reményteli hit azóta szertefoszlott. Rudas Klára képein sem univerzális nyelv többé az absztrakció, sokkal inkább egy metódus, amellyel eltérő távolságot tarthatunk a valósággal szemben.

„Legutóbbi munkáimban a festészetten kívüli objektumokkal kísérletezem. Egyes esetekben közvetlenül a vásznon jelennek meg, máskor csak a hiányukat érzékeljük. Néhány esetben csak egy másvalami fényében vagy árnyékában válnak láthatóvá” – mondja a művész.

A few decades ago, abstract art still signified the essence of painting and a unifying global language. This optimistic belief has since evaporated. Neither is abstraction a universal language anymore in the paintings by Klára Rudas. It is much more of a method whereby we can keep various distances from reality.

“In my latest works, I have experimented with objects outside painting. In certain cases, they appear directly on the canvas, while other times we can only perceive their absence. A few times, they can only become visible in the shadow or light of another thing”, says the artist.

RUDAS Klára

Kallantyük / Latches, 2020–2021

olaj papíron, olaj vásznon, kerámia / oil on paper and canvas, ceramics
A sárga grafikonvonal két hét adatgyűjtés eredménye: azt számoltam össze, hány emberrel köszöntünk egymásnak. Az installációban szereplő kerámia Vigyázó Zsófia segítségével készült a Noha Stúdió műhelyében. / The yellow graph line shows the results of a two-week process of data collection in which I counted how many people we said hello to. The ceramics in this installation were made with the help of Zsófia Vigyázó at Noha Studio.

SCHWÉGER Zsófia

(*1989 Szeged, Londonban él és alkot /
lives and works in London)

Schwéger Zsófia aktuális munkái a festészet és a szobrászat határmezsgyéjén mozognak, és egyidejűleg közvetítik az elidegenedés és a komfort érzését. Különálló, festett fatömbjei összerakva belső tereket mintáznak. A tömbök rendszere a német pedagógustól, Friedrich Froebeltől származik.

A művész így vall: „A Froebel-tömböket az amerikai építészen, Frank Lloyd Wrighton keresztül ismertem meg. Wright azt állítja, hogy a Froebel-tömbök, amelyeket gyerekkorában látott, erősen befolyásolták azt, hogyan közelít az építészethez, különösen a geometriai mintákhoz és díszítésekhez. Tömbképeimmel megpróbálom saját gyerekkoromat lebontani és rekonstruálni.“

The current works of Zsófia Schwéger balance on the border of painting and sculpture and simultaneously convey feelings of alienation and comfort. Her individual painted wood blocks form internal spaces when put together. The system of blocks comes from German educator Friedrich Froebel.

The artist says: “I became acquainted with the Froebel blocks through American architect Frank Lloyd Wright. Wright says that the Froebel blocks he saw as a child had a great impact on his approach to architecture, especially geometric shapes and ornaments. My wood block paintings are an effort to dismantle and reconstruct my childhood.”

SCHWÉGER Zsófia

Érzéssé vált formák / Form Becoming Feeling, 2020–2021

akril, fa / acrylic, wood

SÜVEGES Rita

(*1986 Szolnok, Budapesten él és alkot /
lives and works in Budapest)

Süveges Rita művészete a posztantropocentrizmus elmélete és a digitália festői kombinációja. Az alkotó elsősorban nagyméretű diptichonjairól ismert, amelyekben a fosszilis kapitalizmusnak a természetre kifejtett hatását vizsgálja. Tagja az xtro realm művészcsoporthoz, az Extrodæsia enciklopédia és a *Climate Imaginary Reader* című tematikus cikksorozat kiadója (a tranzitblogon).

Erről így vall: „A csoportos munka sok határt kinyitott: a tudás és az ötletek megosztása a legradikálisabb és a leghatékonyabb folyamat, amely általában nem valósul meg, ha a művészetet egyszemélyes alkotásnak képzelem az ember. A közösség erőt ad, hogy forradalmi gondolatokat vitassunk és vakmerő ötleteket valósítsunk meg: így szerveztem ökokritikus kirándulásokat erdőrezervátumba, a nemzeti identitást képező tájba és egy elhagyott bauxitbányába.”

The art of Rita Süveges is a picturesque combination of the theory of post-anthropocentrism and digitalia. The artist is best known for her monumental diptychs, where she examines the impact of carbon capitalism on nature. She is a member of the xtro realm artist group, the publisher of Extrodæsia Encyclopedia and the thematic series entitled *Climate Imaginary Reader* (on tranzitblog).

In her words: “Working in a group has opened up many borders: sharing knowledge and ideas is the most radical and effective process, which usually cannot happen when art is considered creation by a single person. Community provides strength to discuss revolutionary thoughts and implement audacious ideas: that’s how I’ve organised ecocritical trips to a forest preserve, an area whose landscape defines Hungarian national identity, and a deserted bauxite mine.”

SÜVEGES Rita

A petróleum alkonya / The Twilight of Petroleum, 2021

akril, vászon, selyem, mázas kerámia, matt tükör / acrylic on canvas, silk, glazed ceramic, acid etched mirror

SZABÓ Eszter

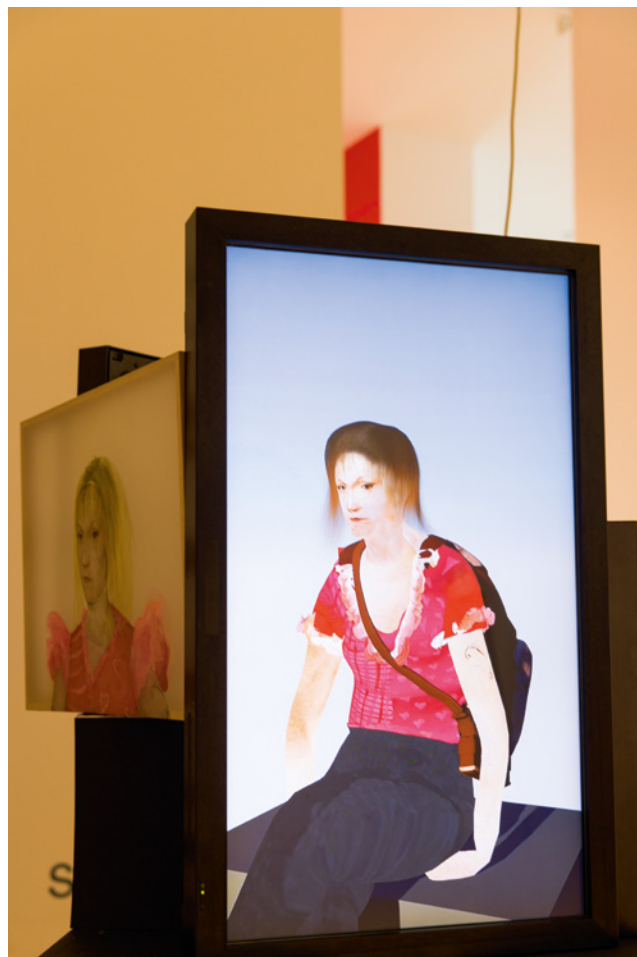
(*1979 Miskolc, Budapesten él és alkot /
lives and works in Budapest)

Szabó Eszter feminista nézőpontból foglalkozik szociális folyamatok megjelenési formáival és a nyilvános vélemények vizuális lecsapódásával. *Princess Beauty* című, fekete humorral megalkotott térinstallációjában például „női képmások” tornyosulnak reménytelen jégheggyé: több egymásra helyezett monitoron vibrál egy komputeranimációs film, amely egy fiatal, szétzilált és bosszús nőalakot mutat.

A fiktív karakter a művész egyik festményének animációja, amely Lucas Cranach 16. századi női portréját parafrázeálja. A film hangjának alapját egy nevelési kézikönyv adja, amelyben egy kislányt folyamatosan arra figyelmeztetnek, hogy rendesen viselkedjen.

Eszter Szabó focuses on different forms of presenting social processes and the visual manifestations of public opinions from a feminist perspective. For example, in her installation entitled *Princess Beauty* and characterised by dark humour, “women’s portraits” are piled up forming a hopeless iceberg: a computer animated film vibrates on several monitors mounted upon one another showing a young, dishevelled and annoyed figure.

The fictitious character is the animation of a painting by the artist. This painting paraphrases a woman’s portrait from the 16th century by Lucas Cranach. The sound of the film is based on a parenting manual, where a little girl is continuously warned to behave herself.

SZABÓ Eszter

Széphercegnő 2.0 / Beautiful Princess 2.0, 2021

vegyes technika / mixed media

TOLLAS Erik

(*1981 Berettyóújfalu, Budapesten él és alkot /
lives and works in Budapest)

Tollas Erik pénzkereső tevékenységét a filmiparban folytatja. A stúdiókból tonnaszámra kerülnek alig használt anyagok a szemétkbe, mert a rekvizitumokra nincs már szükség a forgatás után. Az álomgyár ezen kiselejtezett anyagaiból építi Tollas Erik művészi tárgyait és installációit.

„Munkáimban a látható és a láthatatlan vizuális és konceptuális lehetőségeit vizsgálom. Érdekel a műtárgyak létrehozásának folyamata, új eszközöket és technikákat keresek, amelyek lehetővé teszik számomra, hogy a festészet egy bizonyos koncepcióját megvalósítsam, és ezzel egyidejűleg az újrahasznosítás egy vonzó koncepcióját is létrehozzam.“

Erik Tollas earns his living in the film industry. Tons of hardly used materials end up in the dustbin, as the props are no longer needed after the shooting. Erik Tollas builds his art objects and installations from these discarded materials from the dream factory.

“In my works, I examine the visual and conceptual possibilities of the perceivable and imperceivable. I'm intrigued by the process of creating a work of art and looking for new tools and techniques that allow me to implement a certain idea of painting and, simultaneously, to create an attractive recycling concept.”

TOLLAS Erik
Candied Mechanics Series, 2021
vegyes technika / mixed media

TRANKER Kata

(*1989 Székesfehérvár, Budapesten él és alkot /
lives and works in Budapest)

Tranker Kata művészete erősen támaszkodik antropológiai, zoológiai és sci-fi forrásokra. Véleménye szerint a művészet lényegének vizsgálata, az emberi viselkedés megfigyelése, valamint a ma globális történései elkerülhetetlenül megkövetelik, hogy átgondoljuk az emberi faj szerepét. Installációja egy alapvető újrakezdés lehetséges scénárióit mutatja be. Kifejező figurái papírmáséból készültek.

„Gyakorlatomban a biológiai és kulturális fejlődésméletek és a túlélésért folytatott küzdelem tanulmányozása nemcsak a jelen megértésében segít, hanem lehetővé teszi a jövőbeni lehetséges fejlődésünk kidolgozását is” – vallja a művész.

Kata Tranker's art relies heavily on anthropological, zoological and sci-fi sources. She believes that examining the essence of art and observing human behaviour and the global events of our era inevitably require that we ponder the role of the human race. Her installation presents possible scenarios of a fundamental restart. Her expressive figures are made from papier-mâché.

“In my artistic practice, studying biological and cultural development theories and the struggle to survive not only helps people to understand the present but also allows them to work out their possible future development”, says the artist.

TRANKER Kata

Az Anyatermészet dicsősége / Glory of Mother Nature, 2021

papírmassza, kő, homok, kender, selyem, fa / paper pulp, stone, sand, hemp, silk, wood

TRAPP Dominika

(*1988 Budapest, Budapesten él és dolgozik /
lives and works in Budapest)

Az anorexiát sokáig a kudarc tipikus női formájaként diszkreditálták. Trapp Dominika művészetében saját tapasztalatai alapján egy egészen más perspektívát ajánl: olyan szerzőkhöz csatlakozva, mint Simone Weil és Chris Kraus arra a potenciálra utal, hogy az érzelmes testtel máshogy lehet gondolkodni, mint a férfias racionalitással. Mindkét szerző az elidegenedés és a fogyasztói társadalom ellenszereként, illetve egyfajta „földönkívüli” párhuzamos tudatosság elérésének lehetőségeként tekint a testi dekreációra.

Trapp Dominika installációja, amely a *Power must grow, if it doesn't grow, it rots* címet viseli, egy „budoár” újraértelmezését prezentálja: egy festett fésülködőasztal (a német nyelvterületen „Psyche”-nek hívják az ilyen asztalkát), amelynek tükre a művész önarcképét mutatja. Az egyik fiókból papirtekercs lóg ki, rajta kézírásos önvizsgálat. A bútor darabot plexiüvegbe foglalt, lebegő rajzok veszik körül. A rajzok hajcsatokat ábrázolnak, amelyek földönkívüli lényekké formálódnak, és a hajjal együtt idegdúcokká csomózódnak.

Anorexia was for a long time discredited as being a typical feminine form of failure. Based on her own experiences, in her art, Dominika Trapp offers a completely different perspective: joining authors like Simone Weil and Chris Kraus, she invokes the potential that we can think with an emotional body in a different way from using masculine rationality. Both authors consider corporeal decreation as the antidote to alienation and consumer society and the possibility to reach a kind of “extra-terrestrial”, parallel awareness.

The installation by Dominika Trapp entitled *Power must grow, if it doesn't grow, it rots* presents the re-interpretation of a “boudoir”: a painted dressing table (called “Psyche” in German-speaking regions), the mirror of which shows the artist's self-portrait. A scroll of paper is hanging out of a drawer, covered in handwritten self-examination. The piece of furniture is surrounded by floating drawings between sheets of plexiglass. The drawings depict hairclips transforming into extra-terrestrial creatures, which, together with the hair, become knotted into ganglions.

TRAPP Dominika

Power must grow, if it doesn't grow, it rots, 2020

plexi, papír, tinta, bőrszalag, talált bútor / plexi, paper, ink, leather tape, found furniture

ULBERT Ádám

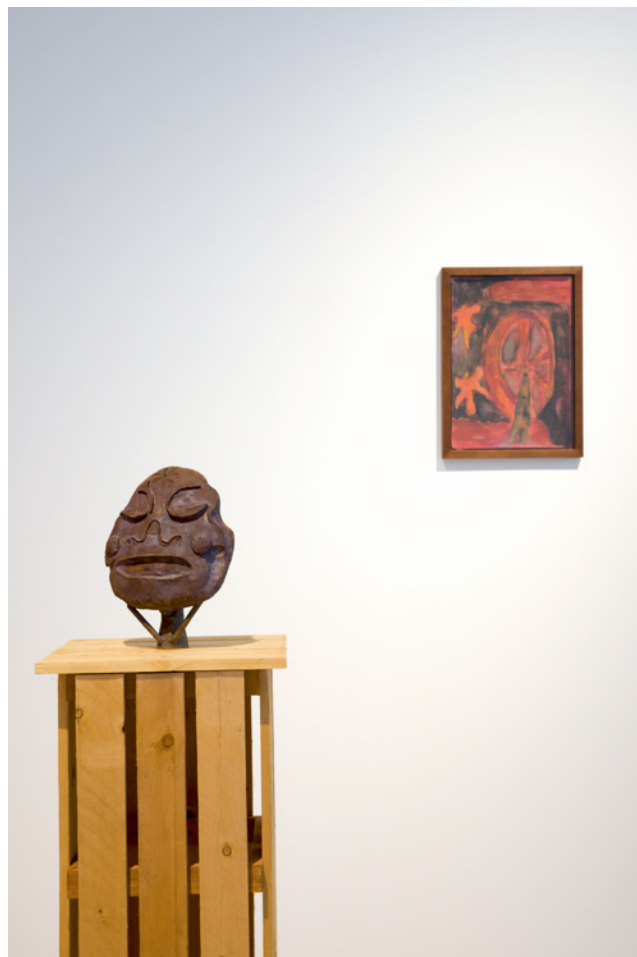
(*1984 Budapest, Budapesten él és alkot /
lives and works in Budapest)

Az egzotika ambivalens eszköz: az erőltetett remény, hogy idegen kultúrákban saját életünk kívánatos alternatíváját találjuk meg, egyrészt arra utal, hogy „otthon” erősen deficitesek érezzük létünket, s az egzotika a gyakorlatban legtöbbször kulturális kolonializmust jelent. Másrészt, a képzőművészet elképzelhetetlen lenne az utóbbi száz évben egzotika, például a japonizmus nélkül.

Ulbert Ádám is „egzotikus” módon foglalkozik művészetében a Távolsággal. De nem a formális megújulás lehetősége foglalkoztatja, hanem a nem-megértés felfedezése: *„Történelmi időszakok más hiedelemrendszerei és tudatállapotai érdekelnek, amelyek egy új mentális ökológiát teremthetnek”* – mondja a művész.

The exotic can be an ambiguous tool: the far-fetched hope that we may find the desired alternative to our own life in foreign cultures implies, on the one hand, that we consider our existence “at home” rather disappointing, and, in practice, that the exotic most often means cultural colonialism. On the other hand, fine art could be unimaginable in the past hundred years without the exotic, for example Japonisme.

In his art, Ádám Ulbert deals with the Far East in an “exotic” manner, too. However, he is not interested in the possibility of a formal renewal. Instead, he explores the lack of understanding. *“I am intrigued by the unfamiliar systems of beliefs and mindsets of historic eras, which may give birth to a new mental ecology”*, says the artist.

ULBERT Ádám

Bivalyháton / Backing By A Buffalo, 2021

vegyes technika / mixed media

**A kiállítást herceg Esterházy V. Pálnak (1901–1989),
a magyar tudomány és kultúra nagy támogatójának
ajánljuk.**

Az Esterházy hercegek évszázadokon át támogatták a zenét és a képzőművészeteket. Olyan legendás komponisták vezették a hercegi udvari zenekart, mint Joseph Haydn és Johann Nepomuk Hummel, bécsi galériájuk pedig messze földön is hírnévnek örvendett.

Az utolsó herceg, Esterházy V. Pál is a jelentős mecénások közé tartozott – ez a tény Viskolcz Noémi friss kutatásai* alapján került újra reflektorfénybe. Az Osztrák-Magyar Monarchia összeomlása után a fiatal herceg a magyar állampolgárságot választotta és Budapesten élt. Személyes és pénzügyi elkötelezettsége révén több területet is felkarolt a huszas, harmincas években.

Tehetséges jogászhallgatókat és fiatal kutatóorvosokat támogatott ösztöndíjjal, megmentette a csódközelbe került Magyar Tudományos Akadémiát és a Magyar Királyi Operaházat, és nagyvonalúan patronált számos zenei rendezvényt. Korának képzőművészetét vásárlásokkal és megbízásokkal segítette.

1937-ben indította útjára az Esterházy Művészeti Díjat, amelyet 1942-ig az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat ítél oda magyar történelmi festészeti, magyar életkép-festészeti és szobrászati kategóriákban. Csak a II. világháború és az azt követő rendszerváltozás, amelynek során őt is bebörtönözték, vetett véget széleskörű mecénási tevékenységének.

ESTERHÁZY Marcell

E. Pál rövid története / The Short Story of Pál E., 2021

videó / video

We offer this exhibition as a tribute to Paul V, Prince Esterházy (1901–1989), a great patron of Hungarian science and culture.

Az itt bemutatott *E. Pál rövid története* című videó, Esterházy Marcell (1977) képzőművész munkája, aki évek óta családi archívumokat használ művészeti praxisában. A videócollázs szubjektív feldolgozása Esterházy Pál életének és mecénási tevékenységének. Bemutatja a család történetét a különböző Esterházy-ősökön keresztül, szemelvényeket láthatunk az Esterházy-díjról szóló 40-es évek elejéről származó sajtóhírekből, illetve felfedezhetjük az 1949-es Mindszenty-per alatt készült fényképek érdekes párhuzamát a pár évvel korábbi, festőművészek által írt köszönő levelekkel.

The Esterházy princes supported music and arts throughout the centuries. The court orchestra of the princes was led by celebrated composers like Joseph Haydn and Johann Nepomuk Hummel and their gallery in Vienna was famous far and wide.

The last prince, Paul V Esterházy was one of the outstanding patrons. This fact has now come to the spotlight again as a result of the latest research of Noémi Viskolcz. After the collapse of the Austro-Hungarian monarchy, the young prince chose Hungarian citizenship and lived in Budapest. Committed both personally and financially, he provided support in several areas in the 1920s and 1930s.

He awarded grants to talented law students and young research doctors, saved the Hungarian Academy of Sciences and the Hungarian Royal Opera House from going bankrupt and generously patronised several music events. He supported the fine arts of his era through purchases and commissions.

He founded the Esterházy Art Award in 1937. Until 1942, the awardees were selected by the National Art Society of Hungary in the categories of Hungarian historical painting, Hungarian genre painting and sculpture. Only World War II and the following change of regime, during which he was imprisoned, put a stop to his extensive activities as a patron.

Entitled *The Short Story of Pál E.*, the video presented here is the work of artist Marcell Esterházy (1977), who has been using family archives in his artistic endeavours for several years. The video collage is a subjective portrayal of Esterházy Pál's life and patronage activities. It introduces the history of the family through different Esterházy ancestors, we can see some extracts from newspaper articles about the Esterházy Award from the 1940s and explore the interesting parallel between the photographs taken during the Mindszenty trial in 1949 and the thank you letters written a few years earlier by some painters.

* „A »legerősebb oszlop« – Esterházy Pál Herceg mecénatúrája a két világháború közti Magyarországon”, in: *A magyar arisztokrácia társadalmi-közéleti kapcsolatai és szerepvállalása*, Speculum Historiae Debreceniense – A Debreceni Egyetem Történelmi Intézete Kiadványai (26), 2019.

Az Esterházy család számos kitüntetésének történetére utalva a művészeti díj központi motívuma az Aranygyapjas Rend koszbőre. A csillogó gyapjúfürtök aranyló dicsőségzárpként hulljanak a jelölt művészekre!

As a reference to the history of the Esterházy family's many honours, the central motif of the award is the ram's skin of the Order of the Golden Fleece. May the glittering locks of fleece pour on the nominated artists as a shower of glory!

Kurátor / Curator: **Vítus WEH**

Koordináció / Coordination: **KALMAN Borbála, SCHNEIDER Erika**

Grafikai terv / Graphic Design: **SZMOLKA Zoltán**

Fotó / Photos: **KEREKES Zoltán**

A fotók a kiállításon látható installációk részleteit mutatják. / The photos show details of the installations displayed at the Esterházy Art Award at the Ludwig Museum Budapest.

Szöveg / Text: **A szövegeket a kiállító művészek bocsátották rendelkezésre. / The texts were delivered by the artists.**

MÚPA Budapest | H-1095 Budapest, Komor Marcell u. 1.

Tel.: (+36 1) 555 3444 | info@ludwigmuseum.hu

ludwigmuseum.hu | facebook.com/ludwigmuseum | ludwigmuseum.blog.hu

A kiállítás nyitva / The exhibition is open: 2021. 12. 01 – 2022. 02. 13.

Kedd–vasárnap: 10:00–18:00 / Tuesday–Sunday: 10 a.m. – 6 p.m.

A múzeum hétfőn zárva. / The museum is closed on Mondays.

LUDWIG — KORTÁRS
MÚZEUM MŰVÉSZETI
MÚZEUM

NOW
ESTERHAZY
CONTEMPORARY